

U s n e s e n í

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Radky Panáčkové a soudkyň JUDr. Věry Vyhlídalové a JUDr. Heleny Krejčí v insolvenční věci dlužnice **Dagmar Kuricové**, nar. 20.2.1962, bytem v Kroměříži, Jiráskova 831/10, PSČ 767 01, identifikační číslo osoby: 88058026, o rozvrhu výtěžku zpeněžení, o odvolání věřitele č. 7 **České republiky – České správy sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, Křížová 25, PSČ 225 08, identifikační číslo osoby: 00006963, korespondenční adresa: Třída Kosmonautů 1151/6c, PSČ 779 11 Olomouc, proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 28.1.2016, č.j. KSOS 34 INS 10436/2013-B-28

t a k t o :

Usnesení soudu prvního stupně se **p o t v r z u j e** .

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením označeným v záhlaví tohoto rozhodnutí soud prvního stupně rozhodl, že částka určená k uspokojení věřitelů nezajištěných pohledávek ve výši 246.475,84 Kč se rozvrhuje poměrně v rozsahu 37,48612 % tak, že na konkrétně uvedené věřitele se zjištěnými pohledávkami připadá konkrétní podíl rozvrhu v procentech představující částku určenou k rozvrhu; v případě věřitele č. 7, České republiky – České správy sociálního zabezpečení, se jedná o částku 4.815,86 Kč, která má být vyplacena tomuto věřiteli ze zjištěné pohledávky ve výši 12.847 Kč, na něhož připadá podíl na rozvrhu v rozsahu 1,954 % (výrok I.), a uložil insolvenční správce Ing. Martině Mitinové splnit rozvrhové usnesení ve lhůtě 30 dnů od právní moci usnesení, o čemž má informovat insolvenční soud (výrok II.).

V důvodech rozhodnutí soud prvního stupně uvedl, že usnesením ze dne 2.12.2015 byla mimo jiné určena částka k rozvrhu věřitelům nezajištěných pohledávek ve výši 246.475,84 Kč. Návrhem podaným insolvenčním správcem dne 16.12.2015, správce navrhl vydání rozvrhového usnesení. Soud rozhodl dle ust. § 306 a § 307 insolvenčního zákona a vydal rozvrhové usnesení, kterým byli ve výši 37,48612 % svých zjištěných pohledávek uspokojeni věřitelé nezajištěných pohledávek.

Proti tomuto usnesení podal včasné odvolání věřitel č. 7 Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení. Namítal, že do insolvenčního řízení přihlásil pohledávky ve výši celkem 23.401 Kč, z toho ve výši 12.847 Kč jako pohledávky nezajištěné a ve výši 10.554 Kč s právem na uspokojení ze zajištění na nemovitostech v přihlášce specifikovaných. Na přezkumném jednání dne 10.9.2013 byly jeho pohledávky přezkoumány včetně práva na uspokojení jeho zajištěné pohledávky z výtěžku prodeje předmětu zajištění ve výši 10.554 Kč. Insolvenční správce nemovitosti jako předmět zpeněžení zpeněžil v insolvenčním řízení a rozhodl o vydání výtěžku zpeněžení, kterým byl uspokojen pouze zajištěný věřitel v prvním pořadí, jeho pohledávka z výtěžku zpeněžení zajištění uspokojena nebyla. Tvrdí, že napadeným usnesením byl zkrácen jeho oprávněný nárok na rozvrhu jeho neuspokojené zajištěné pohledávky ve výši 10.554 Kč. Cituje ust. § 398 odst. 2 a odst. 3 insolvenčního zákona a vyvozuje, že při oddlužení zpeněžením majetkové podstaty při stejném postupu jako v konkursu neuspokojená zajištěná pohledávka nezaniká, ale naopak stále trvá v celé zjištěné výši v části nezajištěných pohledávek a věřitel má nárok na její uspokojení rozvrhem z částky určené k uspokojení věřitelů nezajištěných pohledávek. Domnívá se, že v rámci rozvrhového usnesení by měla být uspokojena i jeho zjištěná zajištěná pohledávka ve výši 10.554 Kč. Navrhuje, aby odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně zrušil.

Insolvenční správce ve vyjádření k odvolání věřitele uvedla, že podle jejího názoru by věřitel se zjištěnou zajištěnou pohledávkou neměl být uspokojován mezi nezajištěnými věřiteli. Poukazuje na literaturu, která dospívá k závěru, že zajištění věřitelé mají v průběhu oddlužení (oběma způsoby) v zásadě pouze právo požadovat, aby majetek zajišťující jejich pohledávku byl zpeněžen a zajištěné pohledávky byly uspokojeny z výtěžku zpeněžení. Na uspokojení své zajištěné pohledávky z jiného majetku než z toho, kterým je pohledávka zajištěna, nemají zajištění věřitelé v oddlužení právo. Ohledně té části jejich pohledávky uplatňované v insolvenčním řízení jako zajištěné, která není pokryta hodnotou zajištění, jim během oddlužení nesvědčí práva nezajištěných věřitelů, což lze dovodit z výslovného odnětí hlasovacích práv ust. § 402 odst. 1 insolvenčního zákona. Domnívá se, že v rámci koncepce oddlužení není možno činit rozdíl mezi oddlužením zpeněžením majetkové podstaty a oddlužením plněním splátkového kalendáře. Odkazuje na judikaturu, která zastává obdobný názor, a to usnesení Vrchního soudu

v Praze sp. zn. KSHK 45 INS 1677/2012, 3 VSPH 154/2013, jakož i na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 3271/13, který uzavřel, že soudní výklad se přiklání k jazykovému výkladu § 398 insolvenčního zákona, podle kterého se zajištění věřitelé uspokojují jen z výtěžku zpeněžení zajištění a nelze je ve zbytku považovat za věřitele nezajištěné.

Podle ust. § 7 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „IZ“), nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a osobou oprávněnou, přezkoumal napadené usnesení, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř.), aniž ve věci nařizoval odvolací jednání (§ 94 odst. 2, písm. c/ IZ), a dospěl k závěru, že odvolání věřitele důvodné není.

V přezkoumávané věci bylo usnesením ze dne 1.7.2013, č.j. KSOS 34 INS 10436/2013-A-7 rozhodnuto o úpadku dlužnice a povoleno řešení úpadku oddlužením. Usnesením ze dne 25.2.2014, č.j. KSOS 34 INS 10436/2013-B-7 bylo schváleno oddlužení dlužnice zpeněžením majetkové podstaty. Věřitel č. 7 přihlásil do insolvenčního řízení dlužnice pohledávky v celkové výši 23.401 Kč; pohledávka č. 1 ve výši 12.847 Kč byla přihláшена jako pohledávka nezajištěná a pohledávka č. 2 a 2.1 byly přihlášeny v celkové výši 10.554 Kč jako pohledávky zajištěné majetkem náležejícím do majetkové podstaty dlužnice. Na přezkumném jednání konaném dne 10.9.2013 byly pohledávky věřitele č. 7 zjištěny ve výši 23.401 Kč včetně práva na uspokojení pohledávky ze zajištění. Na přezkumném jednání byly přezkoumány též pohledávky věřitele č. 2 Pavla Gregůrka, kterému byla zjištěna zajištěná pohledávka ve výši 1.042.288 Kč, jedná se o zajištěného věřitele s pohledávkou v prvním pořadí (věřitel č. 7 Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení je zajištěným věřitelem s pohledávkou v druhém pořadí ve výši 10.554 Kč). Podle pokynu obou zajištěných věřitelů zpeněžila insolvenční správkyň nemovitosti sloužící k zajištění pohledávek. Usnesením ze dne 23.3.2015, č.j. KSOS 34 INS 10436/2013-B-14 byl insolvenční správkyňi udělen souhlas s vydáním výtěžku zpeněžení ve výši 12.357,77 Kč zajištěnému věřiteli č. 2 Pavlu Gregůrkovi. Dalším usnesením ze dne 30.6.2015, č.j. KSOS 34 INS 10436/2013-B-18 byl udělen souhlas insolvenční správkyňi s vydáním výtěžku zpeněžení ve výši 465.151,53 Kč zajištěnému věřiteli č. 2 Pavlu Gregůrkovi. Usnesením z 2.12.2015, č.j. KSOS 34 INS 10436/2013-B-25 byla schválena konečná zpráva; z této konečné zprávy vyplývá, že byl zpeněžen zajištěný majetek ve výši 542.000 Kč a zajištěný

věřitel byl uspokojen ve výši 477.509,30 Kč a dále byl zpeněžen nezajištěný majetek 302.747,70 Kč, přičemž částka určená k uspokojení nezajištěných věřitelů činí 246.475,84 Kč. Poté na základě návrhu rozvrhového usnesení předloženého insolvenční správce rozhodl soud prvního stupně nyní napadeným rozvrhovým usnesením, do kterého je zařazena pohledávka věřitele č. 7 ve výši 12.847 Kč, tj. pohledávka, která byla přihlášená jako nezajištěná pohledávka a na přezkumném jednání byla zjištěna; neuspokojená zjištěná pohledávka ve výši 10.554 Kč do rozvrhového usnesení zařazena není.

Podle ust. § 398 odst. 1 IZ, oddlužení lze provést zpeněžením majetkové podstaty nebo plněním splátkového kalendáře.

Podle ust. § 398 odst. 2 IZ, při oddlužení zpeněžením majetkové podstaty se postupuje obdobně podle ustanovení o zpeněžení majetkové podstaty v konkursu a zpeněžení majetkové podstaty při oddlužení má tytéž účinky jako zpeněžení majetkové podstaty v konkursu. Není-li dále stanoveno jinak, při tomto způsobu oddlužení do majetkové podstaty nenáleží majetek, který dlužník nabyl v průběhu insolvenčního řízení poté, co nastaly účinky schválení oddlužení.

Podle ust. § 398 odst. 3 IZ, při oddlužení plněním splátkového kalendáře je dlužník povinen po dobu 5 let měsíčně splácet nezajištěným věřitelům ze svých příjmů částku ve stejném rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky. Tuto částku rozvrhne dlužník prostřednictvím insolvenčního správce mezi nezajištěné věřitele podle poměru jejich pohledávek způsobem určeným v rozhodnutí insolvenčního soudu o schválení oddlužení. Zajištění věřitelé se uspokojí jen z výtěžku zpeněžení zajištění; při tomto zpeněžení se postupuje obdobně podle ustanovení o zpeněžení zajištění v konkursu.

Podle ust. § 408 odst. 3 IZ, majetek, který slouží k zajištění, insolvenční správce po schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty zpeněží jen na žádost zajištěného věřitele, jestliže zpeněžením ostatního majetku dojde k plnému uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů nebo jestliže zajištěná pohledávka zjevně přesahuje hodnotu zajištění.

Odvolací soud nepřisvědčuje odvolateli, že vydaným rozvrhovým usnesením je zkrácen jeho nárok, když v tomto rozvrhovém usnesení není určena k uspokojení jeho zjištěná pohledávka ve výši 10.554 Kč.

Podle názoru odvolacího soudu z ust. § 389 odst. 2 IZ nevyplývá, že při oddlužení zpeněžením majetkové podstaty se zajištěná pohledávka, která nebyla uspokojena z výtěžku předmětu zajištění, uspokojí rozvrhem z částky určené k uspokojení věřitelů nezajištěných pohledávek. Je nutno zdůraznit, že věřitel si může zvolit, zda svou pohledávku přihlásí do insolvenčního řízení jako pohledávku

zajištěnou či jako pohledávku nezajištěnou. Pokud však včas uplatní své právo na uspokojení pohledávky ze zajištění, pak v případě řešení úpadku oddlužením s ním bude zacházeno jako se zajištěným věřitelem, který má právo na uspokojení své pohledávky pouze z výtěžku zpeněžení předmětu zajištění, což podle názoru odvolacího soudu platí jak pro oddlužení zpeněžením majetkové podstaty, tak také pro oddlužení plněním splátkového kalendáře. Odvolací soud se ztotožňuje se závěry vyjádřenými v usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 2.4.2013, sp. zn. KSHK 45 INS 1677/2012, 3 VSPH 154/2013, z nichž vyplývá, že věřitel, který se přihlásil jako věřitel zajištěný, nemůže být v rámci oddlužení uspokojován jako věřitel s nezajištěnou pohledávkou, ani kdyby se později uplatněného práva na uspokojení ze zajištění vzdal nebo kdyby toto jeho právo nebylo zjištěno. Jde o závěry vyplývající z koncepce oddlužení, která je založena na tom, že práva zajištěných věřitelů na uspokojení ze zajištění zůstávají nedotčena a že oddlužení je tak vedeno pro uspokojení pohledávek věřitelů, kteří své pohledávky zajištěny nemají nebo se rozhodli své zajištění v insolvenčním řízení neuplatnit, tedy pro uspokojení nezajištěných věřitelů, kteří proto jediní mají právo hlasovat o způsobu oddlužení (§ 402 IZ) či namítat nesplnění podmínek pro schválení oddlužení (§ 403 odst. 2 IZ), a jimž musí dlužníková ekonomická nabídka zajistit v oddlužení alespoň zákonnou minimální míru uspokojení dle § 395 odst. 1, písm. b) IZ.

Odvolatel přihlásil svou pohledávku č. 2 ve výši 10.554 Kč jako zajištěnou majetkem dlužnice; tato pohledávka byla na přezkumném jednání zjištěna včetně práva na uspokojení ze zajištění. Z výtěžku předmětu zajištění však věřitel uspokojen ohledně této pohledávky nebyl vůbec, přednostně byl uspokojován věřitel č. 2, jehož pohledávka byla uspokojována ze zajištění jako první v pořadí. To, že zjištěná zajištěná pohledávka odvolatele nebyla uspokojena z výtěžku předmětu zajištění, neznamená, že věřitel může být uspokojován jako nezajištěný věřitel. Jelikož věřitel uplatnil včas právo na uspokojení své pohledávky ze zajištění, nemůže být jeho zjištěná zajištěná pohledávka ve výši 10.554 Kč uspokojena z majetku sloužícího pro uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů, stejně tak jako v rozvrhovém usnesení není zařazen s neuspokojenou částí zjištěné zajištěné pohledávky věřitel č. 2.

Z výše uvedených důvodů odvolací soud postupoval podle ust. § 219 o.s.ř. a usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem

rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku; odvolateli, dlužníci, insolvenční správkyň, věřitelskému výboru (zástupci věřitelů) a státnímu zastupitelství, které případně vstoupilo do insolvenčního řízení, se však též doručuje i zvláštním způsobem, přičemž lhůta k podání dovolání začíná běžet ode dne zvláštního doručení rozhodnutí.

Olomouc 29. srpna 2016

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Žádníková

JUDr. Radka Panáčková, v.r.
předsedkyně senátu